

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 23/2021
31.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.392/21 од 11.06.2021. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 53-Пр-56552/19 од 04.02.2021. године и Прекршајног апелационог суда 22 Прж. бр. 8064/21 од 13.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ. бр. 392/21 од 11.06.2021. као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 53-Пр-56552/19 од 04.02.2021. године и Прекршајног апелационог суда 22 Прж. бр. 8064/21 од 13.04.2021. године, тако што се на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, прекршајни поступак против окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, обуставља.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 53-Пр-56552/19 од 04.02.2021. године окривљени АА оглашен је одговорним да је учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 15.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а уколико то не учини, суд ће сходно члану 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 2.000,00

динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда 22 Прж. бр. 8064/21 од 13.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Прекршајног суда у Београду 53Пр.бр.56552/19 од 04.02.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр. 392/21 од 11.06.2021. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан и побијане пресуде преиначи тако што ће према окривљеном АА, на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима обуставити прекршајни поступак због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због наступања застарелости за вођење прекршајног поступка и одлучити да трошкови поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је побијаним пресудама на штету окривљеног АА учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, јер суд у току прекршајног поступка није применио одредбу члана 93. став 1. Закона о прекршајима, с обзиром да окривљеном АА у прекршајном поступку, пре доношења побијаних прекршајних пресуда, није дата могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете, повређујући тако право одбране окривљеног, а што је утицало на доношење законите и правилне пресуде.

Наиме, из списка предмета произилази да је МУП РС, ПУ за Град Београд, Одељење за обраду и расветљавање прекршаја, поднео захтев за покретање прекршајног поступка дана 14.10.2019. године против окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је окривљени побијаним правноснажним пресудама и оглашен одговорним.

У списима предмета се налази записник о саслушању окривљеног од 27.08.2020. године, у којем је окривљени негирао да је потпис на предоченој му повратници његов, да је тачно да живи на адреси из повратнице – ... број .., али да је могуће да је неко од његових синова или снаја потписао позив. На записнику од 27.08.2020. године

констатована је и изјава браниоца да МУП није доставио доказ да је у питању била лична достава, те да МУП то не тврди ни у захтеву за покретање прекршајног поступка. Надаље, у списима предмета се налази и захтев првостепеног прекршајног суда 53-Пр.56552/19 од 27.08.2020. године упућен ЈП „Пошта Србије“, за достављање извештаја о уручењу пошиљке, у коме се тражи достављање доказа – фотокопија листе доставне књиге о идентитету лица којем је дана 30.05.2019. године уручена препоручена пошиљка МУП-а РС .., а која је упућена на име АА, улица ..., те да се у списима предмета налази и извештај Јавног предузећа „Пошта Србије“ радна јединица „Београд центар“ из Београда бр. .. од 02.09.2020. године насловљен Прекршајном суду у Београду у којој је наведено да је провером манипулативних исправа утврђено да је пошиљка АА.РС за примаоца АА уручена дана 30.05.2019. године лично примаоцу. Након тога, Прекршајни суд у Београду дана 04.02.2021. године, доноси пресуду којом окривљеног АА оглашава одговорним да је учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђује на новчану казну, а која пресуда је потврђена од стране другостепеног прекршајног суда. Из образложења побијаних прекршајних пресуда произилази да је суд прекршајну одговорност овде окривљеног за предметни прекршај утврдио на основу увида у извештај ЈП „Пошта Србије“ од 02.09.2020. године и у повратницу о уручењу пошиљке број .. упућене окривљеном на адресу становања – ... број .. .

Одредбом члана 93. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се окривљеном пре доношења одлуке мора дати могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе које му иду у корист, осим у случајевима предвиђеним законом.

Имајући у виду да из списка предмета произилази да је окривљени АА у овом прекршајном поступку оспоравао чињеницу да је позив лично примио дана 30.05.2019. године, као и да му у току прекршајног поступка од стране првостепеног прекршајног суда уопште није омогућено да се изјасни о чињеницама и доказима које га терете и то о извештају ЈП „Пошта Србије“ радне јединице „Београд центар“ из Београда од 02.09.2020. године прибављеном као доказ у поступку (било на начин да је суд позвао окривљеног да се изјасни на наведени писани доказ или да тај доказ достави окривљеном на изјашњење), а на ком доказу се према разлозима побијане првостпене прекршајне пресуде управо заснива закључак суда да је окривљени учинио предметни прекршај за који је оглашен одговорним, већ је суд мимо своје обавезе прописане одредбом члана 93. став 1. Закона о прекршајима донео побијану прекршајну пресуду, то из наведених разлога Врховни касациони суд налази да је побијаном првостепеном прекршајном пресудом повређена одредба члана 93. став 1. Закона о прекршајима и уједно право на одбрану окривљеног и тиме учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима. Другостепени прекршајни суд је, не отклањајући ову битну повреду одредаба прекршајног поступка на коју је указивао у жалби бранилац окривљеног, и сам учинио исту битну повреду одредаба прекршајног поступка, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд приликом доношења првостепене пресуде учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима, које повреде су утицале на доношење законите и правилне пресуде и које би довеле до укидања првостепене пресуде. Наведене битне повреде одредаба прекршајног поступка учинио је и другостепени суд, потврђивањем првостепене пресуде.

Међутим, имајући у виду одредбу члана 84. став 7. Закона о прекршајима, којом је прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, те да је окривљени оглашен одговорним за прекршај учињен дана 08.06.2019. године (будући да у диспозитиву захтева МУП-а РС ПУ за Град Београд, Одељење за обраду и осветљавање од 14.10.2019. године стоји :“позив уручен 30.05.2019. године, да у року од 8 дана од дана пријема позива полицијском службенику достави податке“, дакле до истека 07.06.2019. године) то је у смислу цитиране законске одредбе дана 08.06.2021. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио побијане правноснажне пресуде, тако што је обуставио прекршајни поступак против окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима одлучио да трошкови прекршајног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**